

T É M A I N

in.ihned.cz/tema

Černě odění muži na koních jedou za zpěvu církevních písní do některé sousední farnosti. Nechybí korouhve a nesou s sebou často také sošku Krista, protože tento původně pohanský svátek se už dávno změnil především na připomenutí jeho utrpení a zmrtvýchvstání. Po příjezdu do cíle se jezdců hromadně pomodlí Otčenáš a třikrát objedou místní hřbitov. Oznamují tak i mrtvým, že se stal zázrak zmrtvýchvstání a že i oni mají naději dostat se do nebes.

Procesí velikonočních jezdců se rok co rok pořádá v devíti místních farnostech. Jízdy samotné se mohou ovšem zúčastnit pouze muži od patnácti let. Stále větším problémem je zajistit pro všechny dostatečný počet koní. Na ten jeden jediný den jich jsou potřeba téměř dva tisíce a nezřídka se koně musí vypůjčit v místech vzdálených i více než sto kilometrů.

Kdo se účastní jízdy poprvé, je označen zelenou snítkou, kdo jede popětadvacáté, je dekorován snítkou stříbrnou. Jezdcům se říká lužickosrbsky „jutrowni jěcharjo“, a když se budete pozorně dívat, najdete v procesí určitě i několik jezdců ozdobených zlatou snítkou. To jsou ti, kteří jedou už nejméně popadesáté.

Velikonoční pondělí

Odedávna u nás muži šlehali dívky i ženy pomlázkou spletenou z vrbových proutků, vinšovali a dostávali malovaná vajíčka. I když cizinci nevěřičně zírají, kdo že to mlátí ženské, dívky při mrskání křičí a utíkají, stejně

by se asi zlobily, kdyby nebyly vymrskány. Vždyť pomlázka je od slova pomladit a také vyšlehání má zajistit každému děvčeti sílu, mládí a veselou náladu po celý rok.

Tento zvyk je velmi starý. Podnikaví obchodníci v Praze údajně prodávali pletené pomlázky se stuhami už za časů císaře Rudolfa II. a pražský kazatel Konrád Waldhauer ve svých vzpomínkách ze 14. století říká, že se „manželé a milenci v pondělí a úterý velikonoční šlehají metlami a tepají i rukou“

a že „ospalé i lenivé časně z rána házejí do vody nebo alespoň polévají“.

Tradice sama je ale ještě starší a pochází z dob předkřesťanských – mladé, mízou se plnící větvičky byly symbolem plodnosti. Za těch několik tisíc let se ovšem zvyky měnily, a to nejen v čase, ale i místo od místa. Není snad vesnice, kde by pomlázka probíhala stejně jako u sousedů. ■

LUMÍR PECOLD

Foto: autor

INZERCE

**Na periferii nebo v centru?
Ať se rozhodnete jakkoliv, středem naší
pozornosti je Váš spokojený domov.**

Na den, kdy jste si pořídili vlastní bydlení, vzpomínáte celý život. Neslevujte proto ze svých snů a vyberte si hypoteční úvěr, který Vám je pomůže uskutečnit. Naši zkušení poradci jsou Vám k dispozici a ochotně Vám doporučí řešení, které Vám bude nejvíce vyhovovat.

WWW.UNICREDITBANK.CZ | 800 144 441

IN-000710